

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO NUTARTIS

2004 m. spalio 15 d.*

Byloje T-193/04 R

Hans-Martin Tillack, atstovaujamas QC I. Forrester, advokatų T. Bosly, C. Arhold, N. Flandin, J. Herrlinger ir J. Siaens,

ieškovas,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovojamą C. Docksey ir C. Ladenburger, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

dėl prašymo sustabdyti bet kokių veiksmų, kurių galėtų būti imamasi dėl tariamo skundo, kurį 2004 m. vasario 11 d. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) pateikė Belgijos ir Vokietijos teisminės valdžios institucijoms, vykdymą ir nurodyti OLAF nesiimti jokių veiksmų siekiant gauti, susipažinti, tirti ar išnagrinėti bet kokį dokumentą ar kitą informaciją, kuria disponuoja Belgijos ir Vokietijos teisminės valdžios institucijos 2004 m. kovo 19 d. atlikus kratas ieškovo namuose ir biure.

* Proceso kalba: anglų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

priima šią

Nutartį

Teisės aktai

- 1 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, p. 1) reglamentuoja inspektavimus, patikrinimus ir kitas priemones, kurių imasi Tarnybos darbuotojai atlikdami savo pareigas.

- 2 Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnis vadinasi „Tarnybos siunčiama informacija“. Jo 2 dalyje nustatoma:

„Nepažeisdamas šio reglamento 8, 9 ir 11 straipsnių, Tarnybos direktorius atitinkamos valstybės narės teisminėms institucijoms siunčia vidaus tyrimų, susijusių su veikomis, galinčiomis užtraukti baudžiamąją atsakomybę, metu Tarnybos gautą informaciją. Laikydamasis tyrimo reikalavimų, jis tuo pačiu metu informuoja atitinkamą valstybę narę.“

Bylos faktai

- 3 Ieškovas yra Vokietijos žurnale *Stern* dirbantis žurnalistas.
- 4 Ieškovas parašė du straipsnius, išspausdintus *Stern* 2002 m. vasario 28 d. ir tų pačių metų kovo 7 d., apie keletą pažeidimų, kuriuos nustatė Europos bendrijų pareigūnas Van Buitenen. Iš šių straipsnių turinio buvo galima suprasti, kad ieškovas buvo gerai susipažinęs su 2001 m. rugpjūčio 31 d. Van Buitenen parengtu memorandumu (toliau – Van Buitenen memorandumas) ir dviem 2002 m. sausio 31 d. ir vasario 14 d. parengtomis konfidencialiomis OLAF vidaus pažymomis dėl šio memorandumo (toliau – vidaus pažymos).
- 5 2002 m. kovo 12 d. OLAF pagal Reglamento Nr. 1073/1999 4 straipsnio 1 dalį pradėjo vidaus tyrimą, kad nustatytų Europos Bendrijų pareigūnus ar tarnautojus, dėl kurių nutekėjo informacija, leidusi atskleisti Van Buitenen memorandumą ir vidaus pažymą.
- 6 2002 m. kovo 27 d. pranešime spaudai, kuriame paskelbta apie tyrimo pradžią, OLAF nurodė, kad „neatmetama galimybė, jog siekiant gauti šiuos dokumentus, buvo sumokėti pinigai kažkuriam iš OLAF (arba kitoje institucijoje) dirbančių asmenų“.
- 7 2002 m. kovo 28 d. *Stern* išspausdino pranešimą spaudai, kuriame patvirtino, kad turi Van Buitenen memorandumą ir vidaus pažymą, tačiau paneigė, kad vienas iš jo darbuotojų už šią informaciją mokėjo pinigus Komisijos pareigūnui ar tarnautojui.

- 8 Prieš tai paprašęs OLAF atsiimti jam pateiktus kaltinimus dėl korupcijos, 2002 m. spalio 22 d. ieškovas kreipėsi į Europos ombudsmeną. 2003 m. birželio 18 d. Europos ombudsmenas pateikė OLAF savo rekomendacijos projektą, jame išdėstydamas savo nuomonę, kad kaltinimo korupcija pareiškimas 2002 m. kovo 27 d. pranešime spaudai neturint patikimų faktinių įrodymų buvo netinkamo administravimo atvejis ir kad OLAF turėtų apsvarstyti galimybę paneigti pranešime spaudai pateiktus kaltinimus korupcija. Atsakydama į šią rekomendaciją 2003 m. rugsėjo 30 d. OLAF paskelbė pranešimą spaudai „OLAF paaiškinimas apie akivaizdų informacijos nutekėjimą“ ir apie jį informavo Europos ombudsmeną. 2003 m. lapkričio 20 d. pastarasis pateikė savo sprendimą, pateikdamas kritišką pastabą savo išvadose.
- 9 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalimi 2004 m. vasario 11 d. OLAF persiuntė informaciją apie 2002 m. kovo 12 d. pradėto vidaus tyrimo rezultatus Briuselio (Belgija) ir Hamburgo (Vokietija) prokuratūroms.
- 10 Atsižvelgus į šią informaciją Belgijoje buvo pradėtas tyrimas dėl profesinės paslapties atskleidimo. Briuselio parengtinio tyrimo teisėjo 2004 m. kovo 19 d. sprendimu Belgijos federalinė policija atliko kratą ieškovo biure ir namuose. Per kratą buvo paimta daug ieškovui priklausančių dokumentų ir kitų daiktų. 2004 m. kovo 23 d. ieškovas dėl šios kratos pateikė skundą bylą tiriančiam teisėjui, kuris šį skundą atmetė. Ieškovas šį sprendimą 2004 m. balandžio mėn. apskundė *chambre des mises en accusation* (kaltinamųjų skundus nagrinėjančiai kolegijai).

Procedūra

- 11 2004 m. birželio 1 d. ieškovas Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateikė ieškinį, kuriuo prašoma, pirma, panaikinti OLAF priemonę, kuria 2004 m. vasario

11 d. tam tikra informacija buvo persiųsta Briuselio ir Hamburgo prokuratūroms (toliau – ginčijama priemonė), ir, antra, atlyginti žalą, patirtą dėl šios priemonės ir su ja susijusių OLAF veiksmų.

12 2004 m. birželio 4 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu, remdamasis EB 243 straipsniu, ieškovas prašo laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo:

- nurodyti visai ar iš dalies sustabdyti bet kokios priemonės ar veiksmo, kurių galėtų būti imamasi dėl 2004 m. vasario 11 d. OLAF pateikto „skundo“ Belgijos ir Vokietijos teisminės valdžios institucijoms, vykdymą,

- nurodyti OLAF nesiimti jokių veiksmų siekiant gauti, susipažinti, tirti ar bet kokią dokumentą ar kitą informaciją, kuria disponuoja Belgijos ir Vokietijos teisminės valdžios institucijos po 2004 m. kovo 19 d. ieškovo namuose ir biure atliktų kratų, per kurias buvo paimti jo dokumentai, kompiuteris ir kiti daiktai, ar išklausti jų turinį,

- kol bus atliekamas tolesnis tyrimas ir OLAF pateiks savo pastabas, nurodyti OLAF nedelsiant sustabdyti visus veiksmus pagal jos 2004 m. vasario 11 d. skundus, nepažeidžiant Pirmosios instancijos teismo pirmininko sprendimo pirmiau išdėstytų dviejų prašymų atžvilgiu,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas,

— nurodyti imtis kitų būtinų veiksmų.

- 13 2004 m. birželio 17 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu *Fédération internationale des journalistes (FIJ)* (Tarptautinė žurnalistų federacija) pateikė prašymą leisti įstoti į bylą ieškovo pusėje.
- 14 2004 m. birželio 21 d. Komisija pateikė savo rašytines pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias priemones.
- 15 2004 m. birželio 28 d. ieškovas pateikė savo pastabas dėl FIJ pateikto prašymo leisti įstoti į bylą. Komisija per jai skirtą laiką nepateikė jokių pastabų.
- 16 Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas 2004 m. liepos 19 d. surengė neformalų susirinkimą dalyvaujant Komisijai ir ieškovui. Per šį susirinkimą proceso šalys įsipareigojo apsvarstyti draugiško šio ginčo sprendimo galimybę. 2004 m. liepos 30 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje užregistruotu laišku Komisija pateikė savo pastabas dėl draugiško ginčo išsprendimo galimybės. 2004 m. rugpjūčio 9 d. ieškovas pateikė atsakymą į Komisijos pastabas.
- 17 Atsižvelgdamas į Komisijos ir ieškovo pateiktas pastabas, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas pakvietė į bylą įstojusį asmenį raštu pateikti savo pastabas dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

- 18 2004 m. rugsėjo 7 d. įstojęs į bylą asmuo pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 19 2004 m. rugsėjo 14 ir 15 dienomis ieškovas ir Komisija pateikė savo pastabas dėl FIJ įstojimo į bylą paaiškinimo.

Dėl teisės

- 20 Pagal EB 242 ir 243 straipsnius bei EB 225 straipsnio 1 dalį Pirmosios instancijos teismas manydamas, kad tai reikalinga dėl susiklosčiusių aplinkybių, gali sustabdyti ginčijamo akto taikymą arba nustatyti bet kurias būtinas laikinąsias priemones.
- 21 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 104 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad prašyme dėl laikinųjų apsaugos priemonių turi būti nurodomos aplinkybės, dėl kurių yra reikalingas skubus sprendimas, ir faktiniai bei teisiniai pagrindai, *prima facie* patvirtinantys prašomų priemonių reikalingumą (*fumus boni juris*). Šios sąlygos yra kumuliacinės, tai yra, jei bent viena iš jų netenkinama, prašymas taikyti laikinąsias apsaugos priemones yra atmetamas (1996 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *FNK prieš Komisiją*, C-268/96 P(R), Rink. p. I-4971, 30 punktas). Prireikus laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas gali įvertinti esančius interesus (2001 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo pirmininko. nutartis *Austrija prieš Tarybą*, C-445/00 R, Rink. p. I-1461, 73 punktas).

Dėl prašymo leisti įstoti į bylą

- 22 Pagal Teisingumo Teismo statuto 40 straipsnio antrąją pastraipą, kuri pagal šio statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą taikoma ir Pirmosios instancijos teismui, privatus asmenys turi teisę įstoti į bylą, jei įrodo, kad jie yra suinteresuoti nagrinėjamos bylos baigtimi.
- 23 Suinteresuotumas nagrinėjamos bylos baigtimi reiškia tiesioginį ir esamą interesą dėl to, ką teismas nuspręs dėl šalies, kurią į bylą įstojęs asmuo palaiko, reikalavimų (2003 m. kovo 6 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *Ramondín ir Ramondín Cápsulas prieš Komisiją*, C-186/02 P, Rink. p. I-2415, 7 punktas). Siekiant leisti asmeniui įstoti į bylą, reikia įsitikinti, ar bylos baigtis iš tiesų tiesiogiai paveiks į bylą įstojantį asmenį ir ar jis yra tikrai ja suinteresuotas (žr. 1997 m. birželio 17 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *National Power ir PowerGen prieš British Coal ir Komisiją*, C-151/97 P(I) ir C-157/97 P(I), Rink. p. I-3491, 53 punktą).
- 24 Remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, į bylą leidžiama įstoti atstovaujančiosioms organizacijoms, kurių tikslas yra ginti savo narius jiems įtakos galinčiose bylose, kuriose nagrinėjami esminiai klausimai (minėtos nutarties *National Power ir PowerGen prieš British Coal ir Komisiją*, 66 punktas; 1998 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Pharos prieš Komisiją*, C-151/98 P, Rink. p. I-5441, 6 punktas ir 2001 m. gegužės 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutarties *Poste Italiane prieš Komisiją*, T-53/01 R, Rink. p. II-1479, 51 punktas). Asociacijai gali būti leista įstoti į bylą, jei ji atstovauja nemažai atitinkamame sektoriuje veikiančių įmonių, ir jos tikslas yra apsaugoti savo narių interesus, kurie gali būti stipriai paveikti sprendimu ar nutartimi, priimtu toje byloje į kurią norima įstoti (šia prasme žr. 1993 m. gruodžio 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Kruidvat prieš Komisiją*, T-87/92, Rink. p. II-1375, 14 punktą).

- 25 Galiausiai reikia prisiminti, kad plačiu asociacijų teisės įstoti į bylą aiškinimu siekiama palengvinti bylos aplinkybių vertinimą išvengiant daugybės individualių prašymų įstoti į bylą, kurie sudarytų kliūčių proceso efektyvumui ir sklandžiai eigai (minėtos nutarties *National Power ir PowerGen prieš British Coal ir Komisiją* 66 punktas).
- 26 FIJ pateikė prašymą įstoti į bylą ieškovo pusėje. Ji nurodo, kad ji yra tarptautinė profesinė organizacija, veikianti kaip ne pelno siekianti tarptautinė asociacija, kuri atstovauja daug narių, o jos veiklos tikslas yra jos narių atstovavimas ir žurnalistų profesinių bei socialinių teisių gynimas pasauliniu mastu, ir kad šioje byloje kyla esminių klausimų, galinčių turėti įtakos jos nariams.
- 27 Ieškovas teigia, kad neprieštarauja FIJ pateiktam prašymui. Komisija savo pastabų nepateikė.
- 28 Reikėtų pastebėti, kad FIJ nurodė turinti virš 500 000 narių 109 valstybėse, ko nei ieškovas, nei Komisija neginčijo. Todėl FIJ galima laikyti atstovaujančia didelį skaičių narių, veikiančių atitinkamame sektoriuje.
- 29 FIJ įstatų 3 skyriuje numatyta, kad jos tikslas yra „žurnalistų teisių ir laisvių gynimas bei stiprinimas“, taip pat „pagarba informacijos laisvei, žiniasklaidos laisvei ir nepriklausomai žurnalistikai bei jų gynimas, ypač tiriant ir kontroliuojant žurnalistų teisių pažeidimus bei imantis veiksmų, skirtų ginti žurnalistą ir jo atliekamą darbą“.

- 30 Galiausiai šioje byloje kyla klausimas, viena vertus, ar pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalį Bendrijos institucijos atliktas informacijos persiuntimas nacionalinės valdžios institucijoms, dėl kurio atskleidžiami kai kurie žurnalisto informacijos šaltiniai, tam tikrais atvejais gali būti laikytinas neteisėtu ir, kita vertus, ar toks persiuntimas šiais šaltiniais pasinaudojusio žurnalisto karjerai ir reputacijai gali sukelti žalos, kuri gali būti atlyginta pareiškiant ieškinį dėl žalos atlyginimo. Tiksliau kalbant, šiuo atveju keliamas klausimas, ar ir prireikus kokiomis aplinkybėmis laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas turėtų priimti sprendimą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriomis Bendrijos institucijai uždraudžiama palaikyti bet kokią ryšį su nacionalinėmis teisminės valdžios institucijomis dėl jų pradėtos bylos. Atsižvelgiant į tai, kad laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo priimtas sprendimas gali būti susijęs su žurnalistų informacijos šaltinių apsaugos principo turiniu, toks sprendimas gali turėti įtakos FIJ narių veiklos sąlygoms.
- 31 Kadangi laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo sprendimas gali turėti įtakos FIJ interesams, reikia patenkinti FIJ prašymą leisti įstoti į bylą.

Dėl ieškinio dėl panaikinimo priimtimumo preliminaraus įvertinimo

- 32 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo metu neturėtų būti nagrinėjamas klausimas dėl ieškinio priimtimumo bylą iš esmės nagrinėsiančiame teisme, kad nebūtų sudaryta kliūčių bylos nagrinėjimui iš esmės. Tačiau, jei proceso dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo metu yra nustatoma, kad pagrindinis ieškinys, kurio pagrindu prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones, yra aiškiai nepriimtinas, gali iškilti būtinybė nustatyti tam tikras aplinkybes, kurių pagrindu galima priimti sprendimą, kad ieškinys iš pirmo žvilgsnio yra priimtinas (1988 m. sausio 27 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *Distrivet prieš Tarybą*, 376/87 R, Rink. p. 209, 21 punktą ir 2003 m. balandžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutartis *Solvay Pharmaceuticals prieš Tarybą*, T-392/02 R, Rink. p. II-1825, 53 punktą).

- 33 Todėl reikia nustatyti, ar yra tam tikras pagrindas daryti preliminarią išvadą, kad pagrindinėje byloje ieškovo pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas.

Šalių argumentai

- 34 Komisija mano, kad ieškinys dėl panaikinimo yra akivaizdžiai nepriimtinas. Jos nuomone, ginčijamas sprendimas nėra aktas, dėl kurio galima būtų pareikšti ieškinį. Iš tiesų ieškinys pareikštas dėl OLAF laiškų Belgijos ir Vokietijos valdžios institucijoms, kuriais OLAF paprasčiausiai persiuntė vidaus tyrimų, susijusių su veikomis, galinčiomis užtraukti baudžiamąją atsakomybę, metu Tarnybos gautą informaciją. Šios informacijos persiuntimas pats savaime nesukėlė privalomų teisinių pasekmių, kurios būtų turėjusios įtakos ieškovo interesams, aiškiai pakeisdamos jo teisinę padėtį. Šią analizę taip pat patvirtina 2003 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Philip Morris International prieš Komisiją* (T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ir T-272/01, Rink. p. II-1), 2003 m. gruodžio 18 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Gómez-Reino prieš Komisiją* (T-215/02, Rink. FP p. I-A-345 ir II-1685) ir 2004 m. liepos 24 d. Nutartis *Comunidad Autónoma de Andalucía prieš Komisiją* (T-29/03, Rink. p. II-2923).
- 35 Ieškovas teigia, kad Belgijos valdžios institucijų veiksmai tiesiogiai kyla iš OLAF sprendimo jį apskūsti. Jis primena, kad OLAF yra labai svarbi institucija, kurios veiksmus tvirtai palaiko valstybės narės. Jei Belgijos Karalystė būtų neįvykdžiusi OLAF pateikto prašymo surinkti „įrodymus“, tai galėjo būti vertinama kaip EB 10 straipsnyje numatytos lojalaus bendradarbiavimo pareigos pažeidimas.
- 36 Ieškovas priduria, kad šiuo metu Belgijoje nėra jokių patikimų teisinių priemonių, kurios neleistų OLAF susipažinti su paimtais dokumentais. Niekas netrukdo OLAF

kreiptis į Belgijos teismus ir kaip privačiam asmeniui prašyti leidimo susipažinti su per kratas paimtais dokumentais ir medžiaga. Net prieš Belgijos valdžios institucijoms pareiškiant kaltinimą OLAF galėtų prašyti Belgijos generalinio prokuroro leisti jai susipažinti su byla, o generalinis prokuroras, nors jis ir turi diskrecijos teisę, tokį prašymą greičiausiai patenkintų. Todėl šioje byloje Teisingumo Teismo teisminė priežiūra vykdytina Bendrijos lygiu (1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą*, 294/83, Rink. p. 1339, 23 punktą ir 1988 m. rugsėjo 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Parlamentas prieš Tarybą*, 302/87, Rink. p. 5615, 20 punktą).

- 37 Pateikdama tuos pačius kaip ir ieškovo argumentus, FIJ teigia, kad ieškinys dėl panaikinimo yra visiškai priimtinas.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

- 38 Reikėtų priminti, kad ieškinį dėl panaikinimo galima reikšti tik dėl teisės aktų ir sprendimų, sukeliančių privalomas teises pasekmes, kurios turi įtakos ieškovo interesams aiškiai pakeisdamos jo teisinę padėtį (1981 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639, 9 punktą ir 1995 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nutrak prieš Komisiją*, C-476/93 P, Rink. p. I-4125, 28 ir 30 punktai; 1998 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Oleifici Italiani ir Fratelli Rubino prieš Komisiją*, T-54/96, Rink. p. II-3377, 48 punktą ir 2000 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Coca-Cola prieš Komisiją*, T-125/97 ir T-127/97, Rink. p. II-1733, 77 punktą).

- 39 Primintina, kad šioje byloje ginčijamas aktas yra sprendimas, kuriuo pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalį OLAF persiuntė informaciją Belgijos ir Vokietijos valdžios institucijoms.

40 Šis straipsnis numato, kad „Tarnybos direktorius atitinkamos valstybės narės teisminėms institucijoms siunčia vidaus tyrimų, susijusių su veikomis, galinčiomis užtraukti baudžiamąją atsakomybę, metu Tarnybos gautą informaciją“.

41 Be to, Reglamento Nr. 1073/1999 konstatuojamosios dalies 13 punkte nustatyta, kad „kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos arba institucijos, įstaigos, tarnybos ir organizacijos atitinkamai turėtų spręsti, kokių veiksmų turėtų būti imtasi baigus tyrimus ir remiantis Tarnybos parengta ataskaita“.

42 Taip pat pastebėtina, kad OLAF direktorius 2004 m. vasario 11 d. laiške, kuriuo buvo persiūsta informacija, rašė:

„<...>Vadovaudamasis Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalimi <...> ir siekdamas galimo teismo proceso, persiunčiu jums prie šio laiško pridedamą nagrinėjamos bylos tarpinę ataskaitą su informacija apie veikas, galinčias užtraukti baudžiamąją atsakomybę.“

43 Reglamentas Nr. 1073/1999 ir 2004 m. vasario 11 d. laiškas nepatvirtina ieškovo pateiktos analizės, nes parodo, kad OLAF atliktas informacijos persiuntimas nacionalinėms valdžios institucijoms nesukuria pastarosioms jokių privalomų teisinių pasekmių ir jos savo nuožiūra gali nuspręsti, ar dėl OLAF atliktų tyrimų reikia imtis tolesnių veiksmų.

44 EB 10 straipsnyje numatyta lojalus bendradarbiavimo pareiga nacionalines teismines valdžios institucijas įpareigoja rimtai įvertinti pagal Reglamento Nr. 1073/1999 10 straipsnio 2 dalį OLAF persiunčiamą informaciją. Tačiau ši informacija neįpareigoja nacionalinių valdžios institucijų imtis tam tikrų veiksmų, jei

jos mano, kad persiūstoje informacijoje tam nėra pakankamo pagrindo. Taigi nacionalinių valdžios institucijų sprendimas imtis veiksmų dėl OLAF persiūstos informacijos išplaukia iš šioms valdžios institucijoms teisėtai suteiktų įgaliojimų savarankiško įgyvendinimo.

45 Kalbant apie argumentą dėl veiksmingos teisminės gynybos nebuvimo, ieškovas nenurodė jokių aplinkybių, dėl kurių jis negalėtų ginčyti nacionalinių teisminės valdžios institucijų sprendimo atlikti kratą jo namuose ir biure. Priešingai, iš ieškovo paaiškinimų matyti, kad jis skundė bylą tiriančio teisėjo sprendimą ir kad teisminis procesas valstybėje tęsiasi. Atsižvelgiant į ieškovo dar neišnaudotas teises galimybes savo valstybėje, nebūtina nagrinėti, ar išimtiniais atvejais teisė į veiksmingą teisinę gynybą leidžia ginčyti Bendrijos aktą, kurio paprastai negalima ginčyti.

46 Kadangi OLAF sprendimas perduoti aptariamą ataskaitą nacionalinėms teisminės valdžios institucijoms neturi privalomo teisinio pobūdžio, jis nėra aktas, kurį galima būtų ginčyti.

47 Todėl šioje stadijoje neatrodo, jog yra aplinkybių, leidžiančių pripažinti, kad ieškovo pagrindinėje byloje pareikštas ieškinys dėl panaikinimo *prima facie* priimtinas.

48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nagrinės tik ieškovo argumentus, susijusius su jo ieškiniu dėl žalos atlyginimo.

Fumus boni juris

Šalių argumentai

- 49 Siekdamas įrodyti, kad jo pareikštas ieškinys dėl panaikinimo *prima facie* yra pagrįstas, ieškovas teigia, „ginčijama priemonė ir 2002 m. kovo mėn. bei 2003 m rugsėjo mėn. pranešimai spaudai, kuriais buvo pažeisti tinkamo administravimo ir proporcingumo principai, <...> vėlesni vieši OLAF pareiškimai apie tyrimą jau padarė didelę žalą ieškovo reputacijai ir garbei jo kolegų akyse“.
- 50 Ieškovas priduria, kad jis „patyrė dvejopą didelę žalą“. Pirma, jis teigia, kad „jam bus daug sunkiau gauti informacijos iš šaltinių, kuriais jis naudojasi dirbdamas savo profesinį darbą“. Antra, jis tvirtina, kad „jam bus daug sunkiau parduoti savo straipsnius laikraščiams ir žurnalams“ ir kad „OLAF veiksmai smarkiai pakenkė jo profesinės karjeros perspektyvoms <...> ir tobulėjimo galimybėms“. Ieškovas mano, kad „žalą tiesiogiai sukėlė neteisėti OLAF veiksmai“, ir nurodo, kad šie bylos aspektai „plačiau nagrinėjami pagrindiniame ieškinyje“.
- 51 Komisija teigia, kad ieškovas neįrodė, jog šioje byloje buvo įvykdyta *fumus boni juris* sąlyga.

Laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo vertinimas

- 52 Iš nusistovėjusios teismų praktikos aišku, kad EB 288 straipsnyje numatyta Bendrijos deliktinė atsakomybė kyla, jei patenkinamos visos šios sąlygos: pažeista teisės norma,

kurios tikslas suteikti privatiems asmenims teisių; pažeidimas pakankamai rimtas ir yra tiesioginis priežastinis ryšys tarp veiksmą atlikusio subjekto pareigos pažeidimo ir žalos, kurią patyrė nukentėję asmenys (žr. 2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją*, C-352/98 P, Rink. p. I-5291, 41 ir 42 punktus bei 2002 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Camar ir Tico*, C-312/00 P, Rink. p. I-11355, 53 punktą). Jei netenkinama bent viena iš šių sąlygų, ieškinys turi būti atmestas, nenagrinėjant kitų Bendrijos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų (1999 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Atlanta prieš Europos Bendriją*, C-104/97 P, Rink. p. I-6983, 65 punktas).

- 53 Pagrindinis kriterijus vertinant, ar patenkinta antroji sąlyga, t. y., ar pažeidimas buvo pakankamai rimtas, yra tai, ar Bendrijos institucija akivaizdžiai ir rimtai nepaisė jos vertinimo laisvei nustatytų ribų. Jei šiai institucijai suteikta tik labai ribota vertinimo laisvė arba ji iš viso jos neturi, paprasto Bendrijos teisės pažeidimo gali pakakti, kad būtų galima konstatuoti rimtą pažeidimą (1996 m. gegužės 23 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Hedley Lomas*, C-5/94, Rink. p. I-2553, 28 punktas; 1996 m. spalio 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Dillenkofer ir kt.*, C-178/94, C-179/94 ir C-188/94–C-190/94, Rink. p. I-4845, 25 punktas; 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Norbrook Laboratories*, C-127/95, Rink. p. I-1531, 109 punktas; 2000 m. liepos 4 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Haim*, C-424/97, Rink. p. I-5123, 38 punktas ir minėto sprendimo *Bergaderm ir Goupil prieš Komisiją* 43 ir 44 punktai).
- 54 Dėl trečios sąlygos, t. y. priežastinio ryšio, reikėtų priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką tarp tariamo neteisėto atitinkamos Bendrijos institucijos veiksmo ir žalos, dėl kurios skundžiamasi, turi būti tiesioginis ryšys, kurio įrodymo našta tenka ieškovui (2002 m. balandžio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EVO prieš Tarybą ir Komisiją*, T-220/96, Rink. p. II-2265, 41 punktas ir jame cituojama teismų praktika). Be to, buvo patikslinta, kad neteisėtas atitinkamos Bendrijos institucijos elgesys turi būti pagrindinė žala sukėlusio priežastis (2000 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Royal Olympic Cruises ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, T-201/99, Rink. p. II-4005, 26 punktas, patvirtintas apeliacinėje instancijoje 2002 m. sausio 15 d. Teisingumo Teismo nutartimi *Royal Olympic Cruises ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-49/01 P, d).

- 55 Šioje byloje iš prašymo dėl laikinųjų priemonių taikymo matyti, kad ieškovas savo pagrindiniame ieškinyje prašo atlyginti žalą, kurią jis tariamai patyrė dėl pakenkimo jo profesinei karjerai, reputacijai ir garbei. Iš jo prašymo matyti, kad ši žala kilo dėl dviejų veiksnių, t. y. pirma, ginčijamos priemonės ir, antra, 2002 m. kovo mėn. bei 2003 m. rugsėjo mėn. OLAF pranešimų spaudai paskelbimo.
- 56 Pirmiausia, kiek tai susiję su ginčijama priemone tariamai padaryta žala, ieškovas nepateikia jokių paaiškinimų koks yra *prima facie* priežastinis ryšys tarp elgesio, kuriuo kaltinama Komisija, t. y. OLAF atlikto informacijos persiuntimo nacionalinėms valdžios institucijoms, ir ieškovo tariamai patirtos žalos.
- 57 Šiuo klausimu paaiškinimų nebuvimas įgyja dar didesnę reikšmę, nes šios nutarties 46 punkte jau buvo nustatyta, kad paprasčiausias šioje byloje aptariamos OLAF ataskaitos persiuntimas nacionalinėms valdžios institucijoms neturėjo jokio privalomo poveikio, todėl jos galėjo savo nuožiūra nuspręsti, ar dėl gautos informacijos imtis tolesnių veiksmų.
- 58 Aišku, kad jei nacionalinės valdžios institucijos nebūtų priėmusios sprendimo pradėti teismo tyrimo, ieškovas nebūtų patyręs jo nurodomos žalos. Iš to matyti, kad tarp veiksmų, kuriais kaltinama Komisija, ir ieškovo tariamai patirtos žalos nėra priežastinio ryšio.
- 59 Todėl, kadangi nėra būtinybės nagrinėti, ar ieškovas įrodė patyręs kokią nors žalą, reikia konstatuoti, kad ieškovas neįrodė, jog dėl ginčijamos priemonės gali kilti Bendrijos deliktinė atsakomybė.

60 Antra, dėl ieškovo tariamai patirtos žalos paskelbus 2002 m. kovo mėn. bei 2003 m. rugsėjo mėn. OLAF pranešimus spaudai, prašyme taikyti laikinąsias apsaugos priemonės nenurodomos jokios teisinės ar faktinės aplinkybės, kurios leistų laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui įvertinti, kaip veiksmai, kuriais kaltinama Komisija, pažeidė tinkamo administravimo ir proporcingumo principus. Nesant būtinybės analizuoti, ar šie du principai pagal nusistovėjusią teismo praktiką suteikia teisių privatiems asmenims (žr. šios nutarties 52 punktą ir ypač 2001 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Area Cova ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, T-196/99, Rink. p. II-3597, 43 punktą), pakanka konstatuoti, kad vienintelė ieškovo nurodyta aplinkybė, jog 2003 m. Europos ombudsmenas nustatė „netinkamo administravimo atvejį“, nėra pakankamas pagrindas pripažinti, kad šioje byloje buvo pažeistas Bendrijos teismų išaiškintas tinkamo administravimo principas. Be to, reikia priminti, kad aplinkybės, apie kurias Europos ombudsmenas žinojo 2003 m. lapkričio 20 d. priimdamas galutinį sprendimą, nebūtinai yra tokios pat, kuriomis buvo kreiptasi į Pirmosios instancijos teismą šiandien.

61 Be to, net darant prielaidą, kad nagrinėjamas elgesys buvo neteisėtas, prašyme dėl laikinųjų priemonių taikymo nebuvo pateikta jokios informacijos, kuri leistų laikinąsias apsaugos priemones taikančiam teisėjui įvertinti, kodėl 2002 m. kovo mėn. bei 2003 m. rugsėjo mėn. OLAF pranešimų spaudai paskelbimas galėtų būti laikomas „pakankamai rimtais pažeidimais“, galinčiais užtraukti Bendrijos deliktinę atsakomybę.

62 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad pagal laikinąsias apsaugos priemones taikančio teisėjo turimą informaciją ieškovas neįrodė, jog jo ieškinys dėl žalos atlyginimo nėra akivaizdžiai nepagrįstas, tačiau šis sprendimas neturi įtakos Pirmosios instancijos teismo sprendimui, kurį jis priims nagrinėdamas pagrindinę bylą.

63 Todėl prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo yra atmestinas nesant būtinybės nagrinėti, ar tenkinamos kitos laikinųjų priemonių taikymo sąlygos.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKAS

nutaria:

- 1. Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo.**
- 2. Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų sprendimą.**

Priimta 2004 m. spalio 15 d. Liuksemburge

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

B. Vesterdorf